

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRĂREA NR. 464 Din 27.05.2020

Dosar nr.: 821/2019

Petiția nr.: 7122/25.11.2019

Petent:

Reclamat: SC Tohan SA

Obiect: neacordarea grupei de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. _____ cu domiciliul procesual ales la Av.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Sc Tohan SA cu sediul în Zărnești, Aleea Uzinei, Nr. 1, Jud. Brașov

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul este angajatul părții reclamate, încadrat în funcția de frezor-lacatuș, în grupa a II-a de muncă în procent de 100%. Deși lucrează într-o secție unde ar trebui să fie încadrat în grupa I de muncă, aceasta nu i-a fost recunoscută.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr.7112/06.12.2019 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 7489/06.12.2019 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 21.01.2019, ora 10:00. Prin această adresă s-a invocat excepția de vădită necompetență a CNCD, competența revenind Instanței de Judecată.

6. Partea reclamată a depus puncte de vedere.

7. Procedură legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Petentul este angajatul părții reclamate. Acesta își desfășoară activitatea în condiții grele și periculoase ce nu au fost recunoscute prin emiterea unei adevărinite.

9. Adeverința emisă de partea reclamată aferentă perioadelor 25.08.1978-13.10.1978 și 29.03.1980-01.04.2001, în care petentul a fost încadrat în funcția de frezor-lacatuș, în grupa a II-a de muncă în procent de 100% conform tabelul nominal nr. 13/311/19.06.2015 întocmit în baza Sentinței Civile nr. 594/M/24.04.2012 pronunțată de Tribunalul Brașov, temeiul juridic al încadrării îl reprezintă prevederile Ordinului nr. 50/1990 anexa 2, poz. 91 alin. 1 și 2, fiind încadrat în aceste perioade la subunitatea cod. 22, este neîntemeiată și nefondată și contradictorie cărții de muncă, și sentințelor cu Sindicatul.

10. Petentul menționează că a lucrat în perioada cuprinsă între: 01.01.1993 și 16.03.2002 în secția 22 pentru care conform Ordinului 50/1990 anexa 1 se acorda grupa I de muncă 100%, însă nu i-au fost recunoscute

Susținerile părții reclamate

11. Partea reclamată ne învederează că acordarea grupei I de muncă, a făcut obiectul unei cereri în justiție, pe rolul Tribunalului Brașov, acțiunea a fost respinsă, ulterior rămasă definitivă prin decizia civilă a Curții de Apel Brașov.

V. Motivele de fapt și de drept

12. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

13. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

14. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să analizeze existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în acte care intră exclusiv în competența instanțelor judecătorești.

15. Astfel, Colegiul director reține prevederile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ art. 8, potrivit cărora „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut

la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă”.

16. Totodată, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.

17. Coroborând obiectul petiției deduse soluționării cu prevederile legale de mai sus, Colegiul constată că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza existența unei fapte ce își au izvorul în acte care intră exclusiv în competența instanțelor judecătorești, emiterea unei adeverințe în conformitate cu o sentință civilă și totodată, neacordarea grupei I de muncă, obiect al unei cereri în justiție rămasă definitivă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței generale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 27.05.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru (online), HALLER ISTVÁN – Membru (online), JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 04.06.2020

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.